

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 21Cob/141/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5613202545
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 09. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Božena Husárová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2018:5613202545.3

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Boženy Husárovej a členov senátu JUDr. Róberta Foltána a Mgr. Michala Novotného v právnej veci žalobcu: Bohuš Bubniak, Ľubela 432, Ľubela, IČO: 34 289 216, zastúpený: Advokátska kancelária JUDr. Ladislav Janči, s.r.o., Dončová 1451/21, Ružomberok, proti žalovanému: BIOLIFE spol. s r.o., Matúšovská cesta 844, Galanta, IČO: 31 431 747, zastúpený: Advokátska kancelária JUDr. Matúš Meheš s.r.o., Nevádzova 6/C, Bratislava, o náhrade trov konania, o odvolaní žalobcu proti uzneseniu Okresného súdu Galanta č.k. 23Cb/30/2013 - 163 zo dňa 21.07.2017, t a k t o

rozhodol:

Odvolací súd uznesenie súdu prvej inštancie p o t v r d z u j e.

Žalovanému odvolací súd priznáva voči žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania v celom rozsahu.

o d ô v o d n e n i e :

1. Súd prvej inštancie priznal žalovanému nárok na plnú náhradu trov konania s poukazom na právnu úpravu uvedenú v § 255 ods. 1,2 a § 262 ods. 1,2 C.s.p. keď vzal do úvahy, že vo veci samej, ktorou sa žalobca domáhal zrušenia uznesenia vydaného Okresným súdom Liptovský Mikuláš v konaní vedenom pod sp. zn. 9Cb/176/2012 zo dňa 29.10.2012 o schválení zmiernu bolo rozhodnuté rozsudkom č. k. 23Cb/30/2013-118 zo dňa 30.09.2015 vydaným Okresným súdom Galanta, ktorý návrh žalobcu zamietol a zároveň ho zaviazal k náhrade trov konania v prospech žalovaného. Predmetné rozhodnutie súdu prvej inštancie bolo okrem časti rozhodnutia o nároku na náhradu trov konania potvrdené rozsudok vydaným Krajským súdom v Trnave č.k. 21Cob/18/2016-152 zo dňa 24.01.2017, keď v časti rozhodnutia o nároku na náhradu trov konania bolo rozhodnutie prvoinštančného súdu zrušené a vrátené na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

2. Prvoinštančný súd následne s poukazom na aktuálnu právnu úpravu, ktorou je zák.č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok aplikoval jeho ust. § 470 ods. 1 a 2 a dospel k záveru, že žalovaný má voči žalobcovi nárok na plnú náhradu trov konania, pretože žalovaná strana sporu mala vo veci plný úspech.

3. Predmetné uznesenie prvoinštančného súdu napadol žalobca v zákonnej lehote odvolaním a žiadal, aby odvolací súd uvedené rozhodnutie zmenil a žiadnemu z účastníkov nárok na náhradu trov konania nepriznal. V odvolacích dôvodoch uviedol, že záver prvoinštančného súdu považuje za nesprávny, pretože súd dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, jeho rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci a tiež je nepreskúmateľné, nakoľko prvoinštančný súd nezdôvodnil, na základe akej skutočnosti má mať žalovaný nárok na náhradu trov konania. Žalobca poukázal na to, že už v odvolaní, ktoré podal voči rozhodnutiu vo veci samej žiadal aplikovať pri rozhodovaní o trovách konania existenciu okolností hodných osobitného zreteľa na jeho stane, pretože je osobou s ťažkým zdravotným postihnutím od roku 2005, má amputovanú v oblasti zápästia ľavú ruku, je odkázaný na protézu, je poberateľom invalidného dôchodku a okrem toho je

povinný plniť i z exekučného konania, ktoré je vedené v prospech žalovaného, v dôsledku čoho má zablokované všetky účty ako aj nehnuteľnosť, v ktorej byva a rovnako i výplatu invalidného dôchodku. Jeho rodinný dom je okrem toho založený v prospech D. D., a.s. titulom poskytnutého úveru. Žiadal, aby súd vzal do úvahy, že hoci nebol v konaní úspešný bolo preukázané, že mu nebola pôvodne žalovaná pôžička reálne poskytnutá, čo považuje práve za okolnosti hodné osobitného zreteľa, ktoré umožňujú prijať záver, podľa ktorého žiadnej strane sporu nebude priznaný nárok na náhradu trov konania.

4. K odvolaniu žalobcu sa vyjadril žalovaný v podaní zo dňa 26.09.2017 a žiadal, aby odvolací súd predmetné rozhodnutie prvoinštančného súdu potvrdil a priznal mu nárok na 100% náhradu trov odvolacieho konania. Tvrdenia žalobcu uvádzané v odvolaní označil za nepodstatné vo vzťahu k vydanému uzneseniu, toto je riadne odôvodnené s poukazom na to, že žalobca bol v konaní neúspešný a plný úspech vo veci mal žalovaný, tvrdenia žalobcu sú teda v rozpore s objektívnou skutočnosťou i s rozhodnutiami, ktoré sú vo veci právoplatné. Žalovaný má za to, že v konaní neexistujú žiadne skutočnosti, ktoré by odôvodňovali nesprávnosť postupu súdu prvej inštancie a zakladali dôvod pre aplikáciu 257 C.s.p., pretože žalobca je invalidným dôchodcom a je voči nemu vedené exekučné konanie, ale napriek tejto svojej zdravotnej indispozícii vykonáva podnikateľskú činnosť už viac ako 20 rokov, čo vyplýva i z výpisu živnostenského registra a má z tejto činnosti nepochybne príjem, a teda ani zdravotný stav nespôsobuje žalobcovi tak neprimerané ťažkosti, že by nemohol vykonávať podnikateľskú činnosť. Okrem toho je spoločníkom a konateľom obchodnej spoločnosti JUBOS s.r.o. a nepochybne disponuje i finančnými prostriedkami, keď do svojho výlučného vlastníctva nadobudol obilný kombajn, čo preukazuje kúpna zmluva a zmluva o finančnom leasingu, ktoré sú súčasťou súdneho spisu. Exekučné konanie, na ktoré odkazuje odvolateľ bolo síce iniciované žalovaným, ale z dôvodu, že žalobca si dobrovoľne nesplnil súdom uloženú povinnosť. Odvolávajúci sa žalobca ale nie je ani nemajetný a netrpí žiadnou finančnou núdzou, keďže je bezpodielovým spoluvlastníkom nehnuteľnosti, podielovým spoluvlastníkom nehnuteľností, na ktoré žalovaný vo vyjadrení poukázal a ktoré tvrdenia podporil výpismi z listov vlastníctva.

5. Uvedené vyjadrenie bolo doručené na adresu právneho zástupcu žalobcu s výzvou na vyjadrenie sa, ktorú tento prevzal, odvolaciu repliku nepodal.

6. Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 34 C.s.p.) po zistení, že odvolanie proti rozhodnutiu bolo podané včas (§ 362 ods. 1 C.s.p.), oprávnenou osobou (§ 359 O.s.p.), proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné z dôvodu, že neboli splnené podmienky na vydanie takéhoto rozhodnutia (§ 356 písm. b) C.s.p.), po skonštatovaní, že odvolanie má zákonom predpísané náležitosti (§ 363 C.s.p.) a že odvolateľ použil zákonom prípustné odvolacie dôvody (§ 365 ods. 1 písm. a) C.s.p.), preskúmal napadnuté rozhodnutie v medziach daných rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 367 ods. 3 C.s.p.), vychádzajúc zo skutkového stavu zisteného súdom prvej inštancie bez potreby zopakovania či doplnenia dokazovania (§ 383 a § 384 C.s.p.), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 C.s.p.) a dospel k záveru, že rozhodnutie súdu prvej inštancie je správne, preto ho je potrebné podľa § 387 ods.1 C.s.p. potvrdiť.

7. Podľa § 257 C.s.p. výnimočne súd neprizná náhradu trov konania, ak existujú dôvody hodné osobitného zreteľa.

8. Použitie právnej úpravy uvedenej v § 257 C.s.p., ktorej sa odvolávajúca sa strana v tomto konaní domáha znamená, že sa pri jej aplikovaní súd odchyli od zásady zodpovednosti za výsledok sporu, ktorá je upravená v ust. § 255 C.s.p., ktorú prvoinštančný súd v odôvodnení rozhodnutia citoval a ktorú aplikoval. Procesný poriadok dôvody hodné osobitného zreteľa osobitne nešpecifikuje a ich výklad ponecháva na súdnu prax, čo ale neznamená, že možno vychádzať iba zo svojvôle konajúceho súdu. Pri rozhodovaní o nároku na náhradu trov konania je potrebné mať preukázané, či neexistujú zvláštne okolnosti hodné osobitného zreteľa, na ktoré je potrebné pri stanovení povinnosti nahradiť trovy konania výnimočne prihliadnuť. Túto normu ale nemožno aplikovať neobmedzene tak, že strane, ktorá mala vo veci plný úspech, sa neprizná nárok na náhradu trov konania len na základe všeobecného záveru.

9. Dôvody osobitného zreteľa, ktorých sa pri rozhodnutí o nároku na náhradu trov konania odvolávajúca sa strana domáha vychádzajú zo sociálnych aspektov, pretože žiada, aby súd prihliadol na zárobkové možnosti v konaní neúspešnej strany sporu, jej zdravotnú situáciu a osobné pomery, k čomu je však potrebné zohľadniť a všimnúť si aj okolnosti, ktoré viedli stranu sporu k uplatneniu nároku na súde.

10. K uvedenému odvolací soud uvádza, že nepovažuje rozhodnutí prvoinstančního soudu ani za nepřesvědčivé, ani nespravedlivé, či zakládající důvod pro jeho změnu, resp. zrušení, a to vzhledem na povahu i okolnosti sporu. V prvom rade je potrebné prihliadnuť k tomu, že žalobca podal žalobu o zrušenie uznesenia o schválení zmluvy, ktorá ale bola v celom rozsahu neopodstatnená. V druhom rade svoj skutočný príjem a tak sociálnu situáciu žiadnym spôsobom v konaní nepreukázal a hoci zdôraznil, že je voči nemu vedené exekučné konanie a rodinný dom je zaťažený úverom, opomenul uviesť, že je spoločníkom a konateľom spoločnosti JUBOS s.r.o., ako vyplynulo i z vyjadrenia žalovaného k odvolaniu a z výpisu z obchodného registra, z ktorého postavenia sa predpokladá príjem. K uvedenej skutočnosti sa vôbec nevyjadril. Samotná okolnosť, že je voči nemu v prospech v tomto konaní žalovanej strany sporu vedené exekučné konanie práve z dôvodu nesplnenia súdneho rozhodnutia nezakladá existenciu dôvodov hodným osobitného zreteľa a navyiac ani zdravotné postihnutie, v súvislosti s ktorým je invalidným dôchodcom, ale ktoré nevylučuje zabezpečovanie príjmu nezakladá dôvod pre aplikáciu právnej úpravy uvedenej v § 257 C.s.p. Odvolací súd tak nezistil dôvody ani existenciu okolností, ktoré by boli významné pre posúdenie náhrady trov konania z hľadiska právnej úpravy uvedenej v § 257 C.s.p.

11. Podľa § 387 C.s.p.

(1) Odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

(2) Ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

(3) Odvolací súd sa v odôvodnení musí zaoberať aj podstatnými vyjadreniami strán prednesenými v konaní na súde prvej inštancie, ak sa s nimi nevysporiadal v odôvodnení rozhodnutia súd prvej inštancie. Odvolací súd sa musí v odôvodnení vysporiadať s podstatnými tvrdeniami uvedenými v odvolaní.

12. S poukazom na vyššie uvedené odvolací súd uznesenie súdu prvej inštancie podľa § 387 C.s.p. potvrdil

13. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 396 ods. 1 v spojení s § 262 ods. 1 C.s.p. tak, že v odvolacom konaní úspešný žalovaný má nárok na náhradu trov odvolacieho konania v celom rozsahu, o výške ktorých rozhodne súd prvej inštancie (§ 262 ods. 2 C.s.p.).

Senátom konajúceho súdu bolo toto rozhodnutie prijaté v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je dovolanie prípustné ak to zákon pripúšťa.

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,

b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,

c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,

d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,

e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo

f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C.s.p.).

Dovolanie je podľa § 421 C.s.p. prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,

b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo

c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 C.s.p.).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 C.s.p.).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 C.s.p. nie je prípustné, ak

a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvom pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 C.s.p.).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 C.s.p.).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 C.s.p.).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 C.s.p.).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 C.s.p.).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 C.s.p.).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 C.s.p.).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.).

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je

a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 C.s.p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 C.s.p.).

Dovolanie prípustné podľa § 420 C.s.p. možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 C.s.p.).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 C.s.p.).

Dovolanie prípustné podľa § 421 C.s.p. možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 C.s.p.).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 C.s.p.).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prevej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 C.s.p.).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 C.s.p.).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 C.s.p.).